

KS. GOSA MARIAN (1934-2011)

Urodził się w Brudzewicach 18 września 1934 roku. Był synem Stanisława i Zofii z Szapów. Brudzewice to wioska nieopodal Studzianny, gdzie od wieków Matka Boża Świętorodzina czczona jest w cudownym obrazie. Tam zaczęła się Jego miłość do Matki Bożej. Po ukończeniu VII klasy szkoły podstawowej w Studziannie, przybył do Gostynia na Świętą Górę, gdzie wówczas filipini prowadzili konwikt. Młodzi chłopcy, którzy mieszkali w klasztornych murach, uczęszczali na lekcje do gostyńskiego Liceum. 29 maja 1953 roku złożył pismo z prośbą o „łaskawe przyjęcie” do Kongregacji Księża Filipinów, gdzie pragnął poświęcić się kapłańskiej służbie dla chwały Bożej u stóp cudownego obrazu Matki Bożej Świętogórskiej i pod przemożną opieką św. Filipa. Jako kleryk był świadkiem uwięzienia 194 sióstr Elżbietanek przez władze stalinowskie. Na Świętej Górze urządzono dla nich obóz pracy.

Święcenia kapłańskie przyjął w katedrze tarnowskiej z rąk bp. Karola Pękali w uroczystość św. Apostołów Piotra i Pawła, 29 czerwca 1958 roku. Mszę prymicyjną na Świętej Górze odprawił 2 lipca w uroczystość Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny. Podczas swojej posługi duszpasterkiej prowadził skrupulatną kronikę z działalności misjonarskiej i rekolekcyjnej, w której zapisał niemal wszystkie głoszone nauki rekolekcyjne i misyjne. Jest ich 1.034. W poszczególnych latach głosił nawet ponad 500 kazań rocznie. Pierwsze zapisane rekolekcje dla młodzieży przeprowadził w pobliskim Lubiniu, w parafii Narodzenia NMP u Benedyktynów w 1958 roku. Ostatnie, w parafii Matki Bożej Pocieszenia w Szelejewie. Swoje nauki rekolekcyjne powielał i rozdawał kapłanom, którzy chętnie korzystali z jego przemyśleń. Za jego staraniem Kongregacja Gostyńska wydała kilka książek z naukami i materiałami, które do dziś są pomocą w prowadzeniu misji i rekolekcji parafialnych.

Pracował jako wikariusz w Poznaniu i w Sęszewie. Także wtedy głosił rekolekcje rozslawiając imię Matki Bożej, a szczególnie tej ze Świętej Góry. Sam ufundował kilka kopii cudownego obrazu Róży Duchownej i zabierał go na rekolekcyjne i misyjne szlaki. Jego posługa była także związana z rekolekcjami zamkniętymi. W latach 70., wraz z ówczesnym przełożonym o. Józefem Jurą i ks. Leopoldem Rachwałem, pracował jako ekonom przy zamianie poddasza klasztoru na pokoje, które do dziś służą uczestnikom rekolekcji na Świętej Górze. Przez lata pełnił też funkcję vicesuperiora Kongregacji Oratorium św. Filipa Ner na Świętej Górze.

Zmarł 8 sierpnia 2011 roku. Uroczystości pogrzebowe odbyły się 11 sierpnia w Bazylice Świętogórskiej. Wieczny odpoczynek znalazł w krypcie w podziemiach świątyni.